

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی دیستروفی چربی ناشی از انسولین نوترکیب انسانی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 18، شماره 63 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا کاشی

زهرة حاج حیدری

عذرا اخی

سمیه اکبرزاده

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: دیستروفی چربی، عارضه بالینی بالقوه ناشی از درمان با انسولین می باشد و اعتقاد بر این است که فراوانی آن با استفاده از انسولین های نوترکیب انسانی کاهش یافته است. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی دیستروفی چربی ناشی از انسولین در بیماران دیابتی می باشد. در این مطالعه که به صورت توصیفی - مقطعی (cross sectional) طی سال های ۸۶-۱۳۸۵ انجام شد، ۲۲۰ بیمار دیابتی مراجعه کننده به مرکز دیابت بیمارستان امام خمینی (ره) شهرستان ساری که حداقل از سه ماه قبل از مراجعه تحت درمان با انسولین نوترکیب انسانی قرار داشتند، تحت بررسی قرار گرفتند. مواد و روش ها: ابتدا خصوصیات جمعیت شناختی و بالینی بیماران در یک پرسشنامه ثبت شد و سپس تمامی بیماران جهت ارزیابی دیستروفی چربی مورد معاینه بالینی قرار گرفتند. در همه بیماران، هموگلوبین گلیکوزیله (HbA1C) جهت بررسی میزان کنترل قند خون اندازه گیری شد. اطلاعات ثبت شده با استفاده از روش های آماری توصیفی و T-test، X²، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: از کل ۲۲۰ بیمار دیابتی تحت مطالعه، ۳۵ بیمار (۱۵.۹ درصد) دیستروفی چربی ناشی از انسولین را نشان دادند که از بین آنها ۳۲ نفر (۱۴.۵ درصد) دچار هایپرتروفی چربی و ۳ نفر (۱.۴ درصد) دچار آتروفی چربی بودند. عواملی نظیر سن، جنس، سطح تحصیلات، BMI (شاخص توده بدنی)، نوع دیابت، طول مدت مصرف انسولین و محل تزریق، تأثیر معنی داری در پیدایش دیستروفی چربی ناشی از انسولین داشتند. (P<۰.۰۵). نتایج این مطالعه نشان داد که علی رغم مصرف انسولین های نوترکیب انسانی، فراوانی دیستروفی چربی ناشی از انسولین به ویژه هایپرتروفی چربی، همچنان در سطح بالایی باقی مانده است. لذا معاینه منظم بیماران دیابتی جهت این عارضه جانبی خصوصا در افرادی که کنترل مناسبی از نظر سطح قند خون ندارند، ضروری است.

کلمات کلیدی:

Diabetes, Lipodystrophy, Lipoatrophy, Lipohypertrophy, دیابت، لیپودیستروفی،

لیپوهایپرتروفی، لیپوآتروفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1791821>

